

Mirades'23

**8è Festival de Fotografia
del Baix Empordà**

Del 24 de març al 23 d'abril de 2023

Edició: Foto Torroella
Impressió: Gràfiques Agustí
Disseny i maquetació: Maria Villaró Lupón
Il·lustració de portada: Jesadaphorn

www.festivalmirades.com

 Foto Torroella

 @FestivalMirades

 @fototorroella

Presentació

El Festival Mirades és un certamen bianual de fotografia que organitza l'associació Foto Torroella i que se celebra a diverses poblacions del Baix Empordà com Torroella de Montgrí, la Bisbal d'Empordà i Palafrugell, i també a Girona.

L'objectiu del festival és difondre i exposar treballs d'artistes emergents que han estat escollits mitjançant una convocatòria pública.

Índex

6

Elisa Miralles i Lurdes R. Basolí
Cristóbal Ascencio Ramos

7

Raquel Bravo Iglesias
Paula Artés

8

Paco Poyato
Laura San Segundo

9

Inés Molina Navea
Sergi Batlle

10

Julieta Averbuj
Vicente Paredes

11

Claudia Herrán
George Ramos

12

Lisa Pram
Mar Alcalá

13

Roberto Hernández Yustos
Javier Talavera

14

Anna Lofi

15

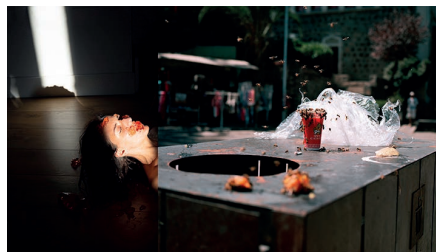
Activitats

16

Espais expositius

#serlobas

Elisa Miralles i Lurdes R.
Basolí

La Capella
TORROELLA DE MONTGRÍ

Projecte col·laboratiu que vol ampliar l'imaginari corporal de les dones. Davant la mirada secular masculina, reivindica una reconnexió amb la part animal femenina per a crear un cos-monstre a partir d'una visió plural que confronta el cànon de bellesa heretat.

No és un projecte tancat ni previsible; es nodreix de tallers i trobades amb dones fotògrafes i no fotògrafes, i es materialitza en una exposició viva que va incorporant les imatges de les participants. En cada nova seu la mostra evoluciona, com ho fan els nostres cossos, de manera orgànica.

BIOGRAFIA. Madrid, 1978. Elisa Miralles és enginyera química i fotògrafa des de 2007, any en què exposa al Festival de Fotografia de Roma. Va rebre la beca World Press Photo pel projecte *Urban Youth* i el primer premi FotoPres «La Caixa» per *Recuerdos sin memoria*. Ha participat en diversos festivals i ha realitzat la residència artística de Granitti Murals a Sicília, on va començar el projecte *Loba*.

Granollers, 1981. Lurdes R. Basolí és llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Ramon Llull. Ha rebut els premis Inge Morath i ANI-PixPalace, la beca FotoPres «La Caixa» i el Joop Swart Masterclass del World Press Photo. La seva obra s'ha exposat en museus i centres d'art. Actualment, combina els encàrrecs professionals amb la docència, els projectes personals i la residència a Roca Umbert.

elisamiralles.es
lurdesbasoli.com

Las flores mueren dos veces

Cristóbal Ascencio Ramos

Castell de la Bisbal d'Empordà
LA BISBAL D'EMPORDÀ

El projecte parla d'una reconciliació. El meu pare, Margarito, era jardiner i va morir quan vaig complir quinze anys. Quinze anys després, vaig saber que s'havia suïcidat i, llavors, va morir per segona vegada. A la seva carta de comiat va escriure sobre plantes tot dient-me: «Perdóname y comunícate conmigo». Aquesta és la resposta a les seves darreres paraules; una història personal sobre masculinitats que explora la relació entre pare i fill.

Formalment, s'organitza en tres capítols: una sèrie d'analògiques alterades digitalment, una col·lecció d'imatges digitals de plantes fetes seguint les instruccions d'un pare difunt i una experiència de realitat virtual.

BIOGRAFIA. Guadalajara (Mèxic), 1988. Estudia una llicenciatura en Mitjans Audiovisuals i Publicitat per la CAAV i un màster de Fotografia Contemporània a l'EFTI. La seva pràctica se centra en la relació que s'estableix entre imatge i memòria, i com es construeixen les diferents identitats i realitats a partir d'aquesta correspondència.

Ha exposat al Getxophoto, a l'Encontros da Imagem 2022, al Festival Panoràmic i al BFoto. El seu nom apareix a la llista *Ones to Watch 2022* del British Journal of Photography i ha rebut el primer premi de l'Art Photo Barcelona. Actualment, forma part del Sistema Nacional de Creadores de Arte 2022-2025 (FONCA, Mèxic).

www.cristobalascencio.com

Mato Grosso

Raquel Bravo Iglesias

Castell de la Bisbal d'Empordà LA BISBAL D'EMPORDÀ

Mato Grosso és un treball de post memòria que sorgeix després de la troballa de l'arxiu fotogràfic del meu pare i el descobriment de la seva acció missionera al Brasil. A partir de la discrepància entre les imatges i el seu relat, es qüestionen els materials de la memòria. Mitjançant l'ús de fotografies de l'àlbum familiar, de l'arxiu del meu pare i d'imatges fetes per mi, s'origina una negociació de significats on es posen en joc les fantasies fundacionals de la meua pròpia família i les seves representacions, juntament amb el funcionament de les estructures de poder presents en el colonialisme, el capitalisme i les missions de l'Església catòlica.

BIOGRAFIA. Valladolid, 1981. És fotògrafa i docent establerta a Madrid. S'interessa per la memòria com a oportunitat de negociació col·lectiva a través de narratives personals, utilitzant l'arxiu com a punt d'ancoratge problemàtic des del qual revisar el present. La seva obra ha estat exposada tant nacionalment com internacionalment, i s'ha publicat a *Balam*, *Handbali Magazine*, *Arxiu* i *Clan Magazine*. El seu projecte *Mato Grosso* va guanyar el concurs Fotolibro <40 del 2021, ha estat publicat per Foc Books i va quedar finalista del Premi Internacional FELIFA i el Prix du Livre des Rencontres de la Photographie d'Arles.

www.raquelbravo.org

Firma

Paula Artés

Museu de la Mediterrània TORROELLA DE MONTGRÍ

Què arriba a saber l'Estat de nosaltres? Des d'on exerceix el seu control? Sabem quanta informació nostra gestiona? Quin ús fa d'aquestes dades? Centro la mirada a l'espai zero de control, on comença el procés de vigilància, on ens inscriuen en néixer, on ens documenten identitàriament, on registren les nostres patologies, etc.; espais que comencen a deixar de ser receptors d'informació per passar a fer-se tot en línia. La informació que s'hi diposita té el mateix destinatari, l'Estat, i les seves estructures administratives tenen una funció de panòptic sobre la ciutadania. El projecte vol repensar aquest espai com a forma d'exercir el poder.

BIOGRAFIA. Molins de Rei, 1996. És graduada en Fotografia i Creació Contemporània, i està compromesa en donar a conèixer i qüestionar les estructures ocultes del poder i el control. Ha obtingut les beques OSIC i VEGAP, té obra a la Fundació MAPFRE i al Pla Nacional de Fotografia. Ha exposat al Lumínic, l'Arts Santa Mònica, l'IEI, el Museu Morera, el Kursala, l'Embarrat, el Centre Cultural Can Basté i la mostra *Temporals* de l'ICUB. El 2019 va autopublicar-se el seu primer fotollibre *Fuerzas y cuerpos* i va participar en la residència d'artistes de l'HISK (Bèlgica). És docent al graduat i els postgraus de fotografia d'Idep Barcelona.

paulaartes.com

El Muro Invisible

Paco Poyato

Claustre del Convent dels Agustins TORROELLA DE MONTGRÍ

Han passat trenta-tres anys des de la caiguda del Mur de Berlín. La frontera política, ideològica i, en alguns casos, física, no sols dividia Alemanya en dos eixos, sinó el món sencer. Avui el mur físic no existeix, però n'hi ha un altre d'«invisible» que continua separant el país, i que pot mesurar-se en la diferència de salaris, infraestructures, educació, desocupació, etc.; diferències polítiques i econòmiques que inclinen la balança en favor del model occidental. *El Muro Invisible* es conforma d'imatges preses a la capital alemanya amb l'objectiu de rastrejar els seus vestigis, no tant les seves restes físiques sinó aquelles que destaquen pel seu poder simbòlic.

BIOGRAFIA. Madrid, 1978. Artista visual que treballa en l'àmbit de la fotografia. Té interès per qüestions relacionades amb l'actual societat del consum i la globalització, amb la finalitat de reflectir com aquestes alteren la nostra realitat més propera. La seva trajectòria compta amb exposicions individuals, com el festival PhotoAlicante, i col·lectives, entre les quals destaca *Un cierto panorama* en el marc de PHotoEspaña. Ha participat en diverses residències artístiques, com el VI Encontro d'Artistes Novos Cidade da Cultura de Santiago de Compostela o el programa GlogauAIR de Berlín gràcies a la beca Hàbitat Artístic Castelló.

pacopoyato.com

One can only give examples of it

Laura San Segundo

Biblioteca de Palafrugell PALAFRUGELL

One can only give examples of it és un projecte sobre l'«infraleve», neologisme encunyat per Marcel Duchamp que només pot entendre's a través d'exemples com «l'escalfor d'un seient que s'acaba de deixar», «la diferència entre dos objectes fets en sèrie i extrems del mateix motlle» o «el fum del tabac que fa olor de la boca que l'acaba d'exhalar». Aquestes idees, que revelen una sensibilitat cap a les petites diferències provocades pel pas del temps (moviment, canvis d'estat i dimensió, repetició, absència i presència del cos o sensacions físiques no visibles), s'intenten traduir a partir de representacions visuals. L'estratègia consisteix a posar el focus no en l'objecte, sinó en la seva petjada; en el buit i no en la seva presència; no en el que és, sinó en el que està a punt de ser o deixar de ser; o en allò que existeix només com a possibilitat.

BIOGRAFIA. Madrid, 1990. És llicenciada en Belles Arts per la UCM, artista visual, fotògrafa professional i professora al IED, l'EFTI, la Universitat Politècnica i la Universitat de Nova York a Madrid. Després de ser premiada per a realitzar un Màster en Fotografia d'Autor, centra la seva carrera en la creació artística, desenvolupada gràcies al suport de beques com la d'Arts Plàstiques i Fotografia del Colegio de España a París, la de la Comunitat de Madrid per fer una residència artística a Reykjavík, les ajudes a la creació de la VEGAP o els Circuitos de Artes Plásticas.

laurasansegundo.com

Ejercicios mínimos para un Jardín de invierno

Inés Molina Navea

**Fundació Vila Cases - Palau Solterra
TORROELLA DE MONTGRÍ**

Recerca que aborda la relació entre la percepció de les imatges i la narració de la història. L'obra pren com a base un tríptic antropològic produït per Pierre Petit, a l'interior del Jardí d'Acclimatació de París, durant les exposicions etnogràfiques del 12 d'octubre de 1888. El projecte es compon de múltiples «ejercicios», realitzats en fotografia digital, analògica, fotocòpies, fotogravat, gravat i tècniques que barregen tots aquests processos. Cada «ejercicio» desenvolupa una problemàtica particular del tríptic i, en conjunt, es pregunten per l'origen de les fotografies antropològiques del segle XIX.

BIOGRAFIA. Santiago de Xile (Xile), 1982. Artista i investigadora xilena. És llicenciada en Arts Plàstiques i doctora en Filosofia per la Universitat París 8 i la Universitat de Xile amb una recerca sobre la representació del salvatge i la fotografia en el segle XIX. Actualment, treballa amb tècniques de reproducció entre la fotografia i el gravat, dur a terme una recerca postdoctoral sobre el problema de l'al·lucinació en l'obra d'Hippolyte Taine sota la direcció d'Éric Alliez i és professora en la llicenciatura d'Arts Plàstiques de la Universitat Politècnica Hauts-de-France. Viu i treballa entre París i Sevilla.

inesmolinanavea.cl

Cubil

Sergi Batlle

**Museu de la Mediterrània
TORROELLA DE MONTGRÍ**

El projecte ressegueix el paisatge familiar recent dels seus avantpassats, un viatge a dues escales – geològica i humana – en una regió en la qual el temps sembla haver-se detingut. I ho fa des de 2016 al municipi d'Orce, assenyalat des de 1982 com un possible bressol de la civilització europea.

L'autor esquartera la realitat per a recompondre-la en formats diversos, contenidors exquisits d'escenes macro i micro, on insereix una selecció afinada de formes i textures que atura literalment en l'atemporalitat mitjançant un maneig de la llum de precisió quirúrgica. Amb *Cubil*, Sergi Batlle es reconeix en el coneixement d'aquest entorn, alhora que enfila el mirall d'una línia temporal regressiva i infinita.

BIOGRAFIA. Cassà de la Selva, 1976. És llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Ha assistit a diversos cursos d'especialització de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya i, actualment, compagina la seva feina com a dissenyador gràfic i docent amb projectes personals.

Ha participat en diferents exposicions individuals i col·lectives a espais com el Centro de Arte Contemporáneo José Saramago d'Orce (Granada), el Fine Art d'Igualada i la Fundació Valvi de Girona, entre d'altres.

www.sergibatlle.com

El juego de la madalena

Julieta Averbuj

Castell de la Bisbal d'Empordà LA BISBAL D'EMPORDÀ

El projecte neix amb la publicació del llibre homònim el juliol de 2022, un homenatge al pare de l'autora, mort fa cinc anys a Buenos Aires. A partir de les imatges d'arxiu trobades als àlbums familiars, intenta representar el funcionament de la memòria.

La memòria és fragmentada, mutable, subjectiva i atzarosa. I a partir de la reinterpretació formal de les fotografies, que combina amb altres llenguatges com l'escriptura o el vídeo, l'obra proposa un joc interactiu on es convida a l'espectador a participar en la cerca de relacions entre aquests records impresos, construint així el seu propi recorregut.

BIOGRAFIA. Barcelona, 1986. Treballa com a programadora cultural a l'ImaginCafè. Li agrada experimentar amb la fotografia i el cinema, ha publicat part del seu treball i les seves pel·lícules han estat exhibides en galeries i festivals internacionals.

Graduada el 2014 en Direcció Cinematogràfica per la FUC (Buenos Aires), ha dirigit la programació del Festival de Cinema de Lima, ha estat jurat al Fronteira International Documentary and Experimental Film Festival (Brasil) i ha treballat d'assistent de direcció i producció al Perú, Nova York i Espanya. El 2018 va realitzar un curs a El Observatorio de Barcelona donant peu a aquest projecte, el fotollibre del qual es formalitzarà amb el suport editorial de Foc Books.

julietaaverbuj.com

SuperEuskadi

Vicente Paredes

Garatge Verd TORROELLA DE MONTGRÍ

Aquest és un assaig fotogràfic que transita per un territori mític en el qual tot —cultura, indústria, societat i política— gira, com una gran esfera de pedra, entorn de la seva identitat i idiosincràsia. Embolicats per un bucle de personatges, situacions, dogmes, paisatges i clixés, viatgem cap endavant o cap enrere a través de la mirada del fotògraf alacantí Vicente Paredes, al qual el «rock radical» va atreure fins al País Basc fa més de trenta anys, experimentant bocabadat la fricció entre el substantiu i l'adjectiu, entre la realitat i el mite de *SuperEuskadi*.

BIOGRAFIA. Oriola, 1972. Es va formar a la Universitat del País Basc i al Westminster College de Londres. El seu treball ha estat exposat nacionalment i internacionalment al Festival Images Vevey, l'Encontros da Imagem de Braga, el LagosPhoto o el Getxophoto. Ha publicat tres llibres: *Furtivos* (Fiesta Ediciones, RM i Cuadernos de la Kursala, 2012), *Pony Congo* (This Book is True, 2015), premiat al Fotobookfestival de Kassel i finalista als The Book Awards d'Arlès, i *SuperEuskadi* (Caniche Editorial, 2022). Actualment, viu a Bilbao.

www.vicenteparedes.es

Kenya, Alma,

Claudia Herrán

**Museu de la Mediterrània
TORROELLA DE MONTGRÍ**

Tres històries de tres dones joves del meu entorn més pròxim que han sofert algun tipus de violència masclista per part de parelles o amics. El relat de les seves experiències és el resultat de reflexions i textos sorgits durant llargues converses, ordenant cronològicament els fets i les sensacions que van viure en aquells moments.

Recorrem espais que tenen alguna importància en les seves vides per crear nous records. Parlem de la culpa, la vergonya i la responsabilitat. Però també de com estem i del que ens succeeix cada dia. L'amistat com a evasió, però també com a espai per poder afrontar-ho.

BIOGRAFIA. Madrid, 1996. Estudia Disseny Gràfic a la Universitat Complutense de Madrid (2014-2018). Mentre acaba el grau, amplia la seva formació en fotografia a l'escola EFTI de la capital. El 2019 s'autoedita el seu primer fotollibre *He sentido arrepentimiento por haber querido tanto*. Paral·lelament, comença a treballar com a *freelance* de la fotografia i el vídeo per a professionals de la dansa i artistes musicals.

El 2021 es muda definitivament a Barcelona, viatjant ocasionalment a Madrid per poder treballar a totes dues ciutats. Finalitza el curs de Fotografia Documental d'Autor a El Observatorio de Barcelona (2022) amb el projecte *Kenya, Alma*, encara en desenvolupament.

claudiaherran.com

Los irreprimibles

George Ramos

**Centre Cultural La Mercè
GIRONA**

«Te prefiero muerto que maricón —dijo mamá.»

«Mi madre me dijo que deseaba estar muerta y me propuso un suicidio doble.»

«Ayúdame a que nadie lo sepa, intenta actuar como hombre.»

Projecte documental que relata la història d'homes de diferents països que hem deixat enrere sentiments de culpa o vergonya associats a impulsos sexuals reprimits per actituds i comentaris fets per les nostres mares en parlar de la nostra orientació sexual.

Vull remoure consciències, generar malestar i preocupació en mostrar en imatges l'efecte que provoquen aquests comentaris fets des de l'odi i el rebuig que, fins i tot, motiven la no acceptació del mateix cos i impedeixen la mateixa llibertat sexual.

BIOGRAFIA. Ciutat de Mèxic (Mèxic), 1987.

Els seus projectes fotogràfics i audiovisuals parteixen d'experiències personals i tracten temes com la sexualitat, el gènere, la diversitat i les desigualtats. El cos apareix com el lloc on es reflecteixen les marques de l'abús, la privació de llibertat, els rastres de l'agressió i la repressió. La falta d'acceptació física i mental sorgeixen del procés de definir la identitat i orientació sexual, temes que aborda des d'una mirada documental. S'involucra, explica la seva història personal, però també busca altres veus a partir d'un treball de recerca que inclou entrevistes, enquestes i visites a diferents espais.

www.instagram.com/georchramos

A Site of Her Own

Lisa Pram

**Museu de la Mediterrània
TORROELLA DE MONTGRÍ**

La meua filla gran va néixer amb una síndrome rara. Una part d'informació del seu cromosoma 5 es va perdre, provocant-li discapacitat intel·lectual. Aquesta anomalia, que succeeix per casualitat, em fa reflexionar sobre el que és aleatori i imprevisible, i com l'atzar repercuteix en les nostres existències.

A través d'intervencions artístiques col·laboratives amb ella, ara adolescent, despleguem un vocabulari visual i desglossem símbols tradicionalment associats a la família i la pèrdua. Construïm imaginaris que poden ser mentals, però també físics. Ens fixem en petits detalls aparentment insignificants i hi intervinem amb pintura i pigment. Les imatges finals han viatjat de les seves mans a les meves i viceversa, en un acte de confiança mútua.

BIOGRAFIA. Rudkøbing (Dinamarca), 1974. Fotògrafa nascuda a la petita illa de Langeland que viu i treballa a Barcelona. La seva pràctica artística es mou entre la fotografia, l'escultura i la pintura, explorant els materials amb els quals treballa. Llum, color, textura i reflexos plasmen la seva constant recerca de la bellesa.

Recentment, ha exposat al PhMuseum, el FineArt d'Igualada i el Festival Internacional de Fotografia de Hèlsinki. El seu treball ha estat premiat als Worldwide Photography Gala Awards (2022, EUA) i al Julia Margaret Cameron Award (2021, EUA), quedant també finalista del Gomma Photography Grant (2022, GBR).

www.lisapram.com

Come y Calla

Mar Alcalá

**Claustre del Convent dels Agustins
TORROELLA DE MONTGRÍ**

L'obra planteja a través d'una sèrie d'autoretrats, una anàlisi de les desmesurades pràctiques de maltractament animal que succeeixen a la indústria avícola, posant l'accent en l'elaboració del *foie gras*, un aliment pompós i de prestigi en l'àmbit culinari. La mostra vol apropar l'espectador a les violentes i nefastes condicions a què els ànecs es veuen sotmesos, i de les quals no en som conscients.

BIOGRAFIA. Almeria, 1999. Artista visual graduada en Belles Arts amb titulació en el Màster de Producció i Recerca en Art de la Universitat de Granada. El seu treball com a investigadora i la seva producció artística se centren a abordar els drets dels animals, el seu alliberament i l'antiespecisme. Analitza les pràctiques de maltractament, qüestionant l'ús d'animals en molts dels productes de consum de masses i ho materialitza a través de l'escultura i la fotografia, referenciant els cossos tant animals com humans i establint dualitats que generen correspondències entre els subjectes que (no) es consumeixen.

www.instagram.com/maralcala.artist

La liga de la novia

Roberto Hernández Yustos

Claustre del Centre Cultural La Mercè GIRONA

Certes referències expliquen que a França durant el segle XIV era costum que la núvia, un cop acabada la cerimònia, fos perseguida pels homes presents a l'enllaç perquè li llevessin la lliga. La creença deïa que obtenir i guardar aquesta peça augurava fortuna i un ràpid casament. Aquesta icona nupcial era considerada un símbol de puresa i virginitat. Avui dia s'ha convertit en un ritual estètic i moltes núvies tallen la lliga en trossets que reparteixen entre els convidats a canvi de diners.

Aquestes imatges pertanyen a un arxiu format per més de set mil negatius de noces realitzades a Iowa durant els anys noranta (col·lecció particular).

BIOGRAFIA. Palma de Mallorca, 1973. Formació autodidàctica compaginada amb tallers, seminaris i cursos en l'àmbit internacional amb diferents fotògrafs. Becari (2013) i alumne del Seminari de Fotografia i Periodisme d'Albarracín en les seves onze edicions. El 2015 va aconseguir la beca de fotografia documental de l'Institut de la Cultura Tradicional Segoviana, sent també finalista en altres subvencions i festivals. És autor del llibre *Al son de la dulzaina* (2020) i coautor de *Conocimientos tradicionales en Segovia* (2012). Ha estat ponent del FotoKalea i el Pallantia Photo. Encara que el seu treball és de marcat caràcter documental i antropològic, té una col·lecció de fotografia vernacle i fa tres anys que s'ha introduït en les tècniques fotogràfiques del segle XIX.

robertohernandezyustos.es

Almudena

Javier Talavera

Castell de la Bisbal d'Empordà LA BISBAL D'EMPORDÀ

Les fotografies deteriorades de l'arxiu *Almudena*, que acompanyen les làpides del cementiri que duu el mateix nom, són el punt de partida d'una reflexió crítica sobre alguns dels dogmes que han definit l'estatut de la fotografia: la perpetuïtat de la imatge, la seva capacitat de registre o el seu discutible valor verídic.

El projecte s'articula entorn un plantejament que connecta el procés de degradació al qual està sotmès el suport físic de qualsevol fotografia amb la finitud de l'existència humana; lluny de devaluar el document fotogràfic, el potencia, en representar a través de la impermanència de la seva matèria la certitud de la nostra pròpia desaparició.

BIOGRAFIA. Madrid, 1988. Com a artista, ha explorat els límits de la realitat i del mitjà fotogràfic, aspirant a entendre millor el món que l'envolta i la mateixa existència, des d'una perspectiva contemporània i multidisciplinària. A través de plantejaments que promouen l'anàlisi crítica i reflexiva de les imatges, els seus projectes s'enfoquen en qüestions relacionades amb la naturalesa humana, com ara l'existència, l'aparença, la identitat i l'essència.

El seu treball ha estat premiat i exposat tant nacionalment com internacionalment, amb mostres a Corea del Sud, Holanda o la Xina. Recentment, ha estat seleccionat per al programa Carte Blanche del Paris Photo i el festival Rotterdam Photo 2025.

www.javiertalavera.com

Paredadors i pedrers, en perill d'extinció

Anna Lofi

Exposició
convidada
INSPAI
2023

Fundació Mascort
TORROELLA DE MONTGRÍ

Si posessin en línia recta tots els murs de pedra seca de Menorca, donarien unes quantes voltes al planeta. Una cosa que crida l'atenció és la quantitat de pedra que s'hi veu i les construccions que s'hi fan. És coneguda pels talaiots, les navetes i les ciutats prehistòriques; també pels murs, i per les pedreres de calcària i marès. Actualment, aquestes construccions de pedra estan en perill de desaparició; cada vegada queden menys paredadors i no hi ha un relleu generacional. El mateix passa amb els picapedrers, que es veuen forçats a abandonar l'ofici.

BIOGRAFIA. Reus, 1993. És graduada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Rovira i Virgili. Una beca Erasmus a la Universitat Lumière Lyon 2 li va permetre col·laborar amb TV3 fent reportatges per al programa *Blog Europa*. Va fer pràctiques a la fundació Photographic Social Vision, participant en el World Press Photo Barcelona de 2015. Recentment, ha finalitzat el postgrau de Fotoperiodisme de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Alguns dels seus treballs han obtingut reconeixement i s'han exposat en diferents espais, com el fotoreportatge i videodocumental *Hijras, les filles dels Kinnars*, sobre el tercer gènere a l'Índia que s'ha vist al Visa Off Pour l'Image de Perpinyà 2019, o el fotoreportatge *Llàgrimes de sirena*, sobre les químiques del Camp de Tarragona, que va guanyar el 5è Premi de Periodisme Jove Joan Marc Salvat.

www.instagram.com/annalofipphoto

Activitats

CINEMA
MONTGRÍ

DIVENDRES 24 DE MARÇ

Inauguració

A les 18 h, inauguració oficial del Festival Mirades a l'auditori del Museu de la Mediterrània.

Inés Molina Navea

A les 19 h, presentació del llibre *Ejercicios mínimos para un Jardín de invierno*, beca guanyadora del 2022, a càrrec de l'autora a l'auditori del Museu de la Mediterrània.

DISSABTE 25 DE MARÇ

Torroella de Montgrí

A les 10 h, presentació de les exposicions de Torroella de Montgrí a càrrec dels seus autors al Museu de la Mediterrània.

La Bisbal d'Empordà

A les 17.30 h, presentació de les exposicions de la Bisbal d'Empordà a càrrec dels seus autors al Castell Palau.

DISSABTE 15 D'ABRIL

Fira de la Fotografia

De 10 a 19 h, trobada d'editorials de fotografia i fira de fotografies d'autor a la plaça de la Vila de Torroella de Montgrí. Hi haurà presentacions de llibres durant tot el dia.

Txema Salvans

A les 12 h, presentació del llibre *Waiting Game III* a càrrec de l'autor a la Fundació Vila Casas - Palau Solterra.

DIVENDRES 21 D'ABRIL

Cineclub

A les 21.30 h, projecció de la pel·lícula documental *Cromosoma 5* de la directora Maria Ripoll i Lisa Pram (2012) al Cinema Montgrí (C. Codina, 28. Torroella de Montgrí).

SINOPSI. Aquesta història comença quan neix l'Andrea, una nena prematura, preciosa i diferent. Els seus pares inicien una intensa cerca que dura més d'un any per a tractar d'obtenir una resposta o un diagnòstic. La mare comença a escriure el seu *Little Black Book*, un diari molt personal que inclou textos, fotografies i dibuixos. El film s'inspira en aquesta peça íntima que li escriu a la seva filla, que l'ajudarà a trobar una nova manera de veure i entendre la llum i la vida.

Espais expositius

TORROELLA DE MONTGRÍ

Capella de Sant Antoni Del 24 de març al 23 d'abril

Plaça de la Vila, 3
17257 Torroella de Montgrí

De dilluns a dissabte d'11 a 14 h i de 17 a 20 h.
Dimarts i festius tancat.

Museu de la Mediterrània Del 24 de març al 23 d'abril

C. d'Ullà, 31
17257 Torroella de Montgrí

De dilluns a dissabte de 10 a 14 h i de 17 a 20 h.
Diumenges de 10 a 14 h. Dimarts tancat.

Convent dels Agustins Del 24 de març al 23 d'abril

C. de l'Onze de Setembre, 2
17257 Torroella de Montgrí

De dilluns a divendres de 10 a 20 h.
Dissabtes d'11 a 14 h.

Fundació Mascort Del 24 de març al 23 d'abril

C. de l'Església, 9
17257 Torroella de Montgrí

Dilluns d'11 a 13.30 h. Divendres de 16.30 a 20 h.
Dissabtes d'11 a 13.30 h i de 16.30 a 20 h.
Diumenges i festius d'11 a 13.30 h.

Fundació Vila Casas Del 24 de març al 23 d'abril

Palau Solterra
C. de l'Església, 10
17257 Torroella de Montgrí

Dissabtes d'11 a 14 h i de 16.30 a 20.30 h.
Diumenges i festius d'11 a 14 h.
Setmana Santa: dijous i dissabte d'11 a 14 h
i de 16.30 a 20.30 h, i divendres d'11 a 14 h.
Diumenge tancat.

Garatge Verd Del 24 de març al 23 d'abril

Passeig de Vicenç Bou, 10
17257 Torroella de Montgrí

LA BISBAL D'EMPORDÀ

Castell Palau Del 24 de març al 23 d'abril

Plaça del Castell, s/n
17100 La Bisbal d'Empordà

Dijous de 17 a 20 h. Divendres i dissabtes
de 10 a 15 h i de 17 a 20 h. Diumenges de 10 a 14 h.

PALAFRUGELL

Biblioteca de Palafrugell Del 24 de març al 23 d'abril

C. de Sant Martí, 18
17200 Palafrugell

Matins, de dilluns a dissabte, de 10 a 13.30 h.
Tardes, de dilluns a divendres, de 16.30 a 20 h.

GIRONA

Centre Cultural La Mercè Del 24 de març al 23 d'abril

Pujada de la Mercè, 12
17004 Girona

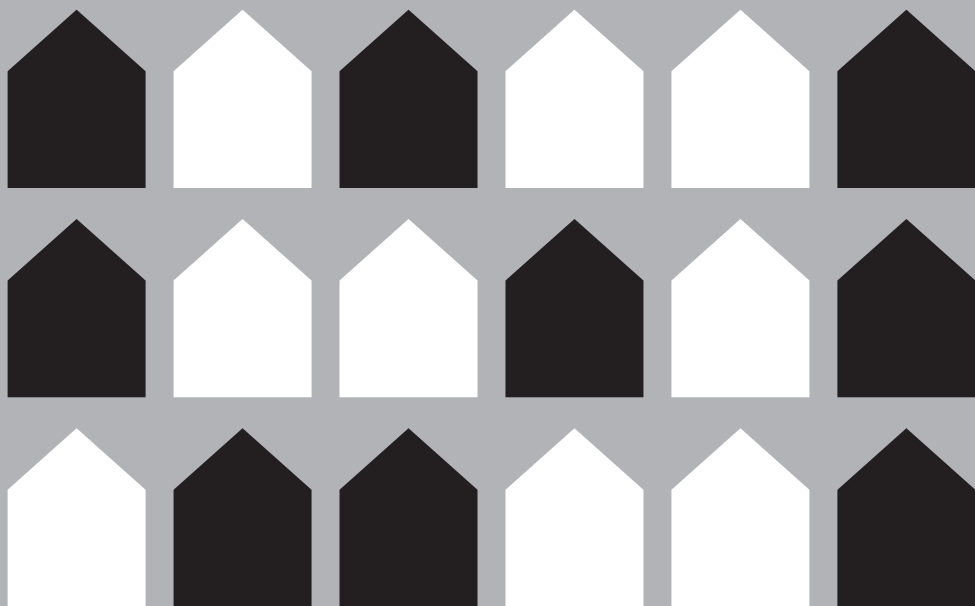
De dilluns a divendres de 9.30 a 13.30 h
i de 16.30 a 20.30 h.

Trobada d'editorials de fotografia

Fira de fotografies d'autor

Dissabte 15 d'abril

Pl. de la Vila — Torroella de Montgrí

Mirades

Festival de Fotografia
del Baix Empordà

Organitza:

**Foto
Torroella**

Amb el suport de:

**Ajuntament de
Torroella de Montgrí**

Diputació de Girona

**Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura**

**AJUNTAMENT DE
LA BISBAL D'EMPORDÀ**

Ajuntament de Girona

Amb la col·laboració de:

**Museu de la
Mediterrània**

INSPAI
Centre de la Imatge
Diputació de Girona

**FUNDACIÓ
MASCORT**
TORROELLA DE MONTGRÍ

LM
LA MERCÈ
CENTRE CULTURAL

**VISUAL
KORNER**
PHOTOLAB

